

og nedbringelse af sagsbehandlingstiden. Specielt spørgsmålet om selve skadesbegrebet og sagsbehandlingstiden hænger i sagens natur tæt sammen, fordi sagsbehandlingstiden nemmest nedbringes, hvis man også får et enklere skadesbegreb.

Arbejdsskade vil fortsat være den generelle betegnelse, men skal omfatte to begreber, nemlig arbejdsulykke og erhvervs sygdom. Ændringen vil indebære, at de skader, der anerkendes i dag, fortsat vil kunne anerkendes, og at skader, som ikke kan anerkendes efter de nuværende regler, også kan blive det fremover. Dermed også sagt, at det efter forslaget ikke skal vurderes, om en påvirkning har været sædvanlig eller forventelig. Noget af det, der opfattes som den største urimelighed, er jo nemlig, at fordi arbejdsgiveren planmæssigt har nedslidt medarbejderen, er det ikke nogen arbejdsskade. Ændringen er også helt central, når det gælder om at få en anden håndtering af hele forebyggelsesarbejdet.

Med hensyn til erhvervs sygdomme foreslår vi, at en sygdom kan optages på fortegnelsen over erhvervs sygdomme, når der ifølge alment anerkendt medicinsk eller teknisk viden er en åbenbar sammenhæng mellem påvirkningen på arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår. Det er væsentligt, at vi også her får en forenkling, så vi kan få en dynamisk arbejdsskadehåndtering i det samfund, vi udvikler.

Det er klart, at ændringer af begreber og definitioner vil betyde, at flere arbejdsskader anmeldes og sandsynligvis anerkendes. Det er en del af formålet med forslaget, at de urimeligheder, vi oplever i dag under de gældende regler, kan bringes til ophør. Der er alt for mange enkeltpersoner, som kommer i klemme og får en helt unødigt forringelse af deres livsmuligheder.

Angående nedbringelse af sagsbehandlingstiden har flere ordførere været inde på, at det punkt har sin egen selvstændige berettigelse, og det er jeg helt enig i. Dels har der været eksempler på uacceptabelt lange sagsbehandlingstider, dels er det væsentligt af hensyn til dem, som har fået skadet deres livsmuligheder, og deres vurdering af deres egen situation, at der træffes en afgørelse rimelig hurtigt.

Kl. 17.55

Der er en række elementer i forslaget, som vil give en kortere sagsbehandlingstid, men de enkelte elementer skal ses i sammenhæng med selve skadesbegrebet. Jeg synes, de er godt beskrevet i forslagets bemærkninger, og derfor skal jeg ikke gennemgå dem, men blot henstille, at hvis

regeringen måtte løbe ind i problemer med at opnå den højt besungne enighed mellem arbejdsmarkedets parter, får man dog i det mindste set på sagsbehandlingstiden.

Forslaget er egentlig en velfunderet og en vidtrækkende reform af arbejdskadelovgivningen. Det er klart, at det også er en reform, som koster penge, og derfor er det heller ikke den store overraskelse – selv om man nok kunne have håbet, det havde været anderledes – at der i høringssvarene rejses en lang række efter min mening unødvendige indvendinger mod forslagets indhold og formål.

Det, som er meget afgørende for i hvert fald Det Radikale Venstre som forslagsstiller, er, at vi får en reform, som indholdsmæssigt lever op til det moderne samfund og det moderne arbejdsliv. Vi finder i sagens natur, at forslagets hovedpunkter lægger op til dette og kan sikre, at hele spørgsmålet om håndtering og anerkendelse af arbejdsskader opleves som rimelig af befolkningen, og derfor er vi naturligvis også meget indstillet på at drøfte både høringssvarene og de bemærkninger, der er faldet i dag, med både regeringen og Folketingets øvrige partier under udvalgsarbejdet. De økonomiske konsekvenser og den økonomiske belastning af arbejdsmarkedets parter skal selvfølgelig også indgå i drøftelserne, for det er jo afgørende, at reformen er finansieret.

Det er også afgørende, at der er indbygget en tilskyndelse til at forebygge arbejdsskader i forslaget, for helt grundlæggende er det jo så langt at foretrække, at arbejdsskader forebygges, frem for at de opstår. Når arbejdsskader opstår – og det ved vi jo desværre med usvigelig sikkerhed at de gør – er et lovgrundlag, der sikrer en rimelig, moderne og hurtig behandling af dem, netop det, vi har brug for. Det vil både den enkelte og vores samfund have stor gavn af.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Fru Margrethe Vestager var tidligere i debatten i dag meget optaget af arbejdsmarkedsparternes inddragelse, og i hvilket omfang de ville få noget at skulle have sagt i denne diskussion, og derfor vil jeg gerne høre: Når forslaget blev sendt ud til høring, var det vel ikke kun, fordi der skulle udskrives valg dagen efter, eller noget, der bare skete pr. automatik, fordi socialministeren tilfældigvis blev færdig den dag og skyndte sig at sende lovforslaget i høring?